

**AUGUST VAN ISEGHEM - 75 JAAR JONG
EN 20 JAAR VOORZITTER VAN DE OOSTENDSE HEEMKRING DE PLATE**

Op 10 april 1994 is onze voorzitter, de heer August VAN ISEGHEM (Gust voor de vrienden) 75 jaar geworden.

Bij het verschijnen van deze bijdrage is het, op een maand na, 20 jaar geleden dat hij verkozen werd tot voorzitter van onze Kring. Daar we in november ons 40-jarig bestaan vieren wil dit meteen zeggen dat August VAN ISEGHEM al iets langer voorzitter is dan zijn voorganger, wijlen Ernest DE TAEYE, dat is geweest.

August VAN ISEGHEM stamt uit één van de oude Oostendse families van De Van Isegheem's. Zijn betoverovergrootvader André-Jean VAN ISEGHEM (1736-1815) was burgemeester van Oostende van 1788 tot 1795 en van 1805 tot 1813. Vader Edmond VAN ISEGHEM (1873-1945) was notaris.

Ondanks het feit dat August VAN ISEGHEM een rasechte Oostendenaar is werd hij in DINARD (Frankrijk) geboren. Hoe zat dat in zijn werk.

Zoals zoveel Oostendenaars was de familie VAN ISEGHEM, bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog, naar Engeland gevlucht. Een zuster van Edmond VAN ISEGHEM was onder gelijkaardige omstandigheden in Dinard terecht gekomen. Zij maakte in een schrijven haar broer attent op het feit dat de notaris van Dinard, gemobiliseerd zijnde, een vervanger zocht. Dit was voor vader VAN ISEGHEM een uitstekende gelegenheid om zijn beroep te blijven uitoefenen.

Hij vroeg, kreeg de post en kwam met vrouw en 4 kinderen over naar Frankrijk. Hij bleef er tot 1920, jaar dat de oorspronkelijke titularis, die heelhuids uit de oorlog was gekomen, terug naar zijn haardstede mocht om er zijn vooroorlogse taak weer op te nemen. Dit was de reden waarom August te Dinard ter wereld kwam en niet in Oostende. Hij was een nakomertje want hij werd 7 jaar na de jongste van zijn zusters geboren. Door hem werd die tak van de Van Isegheems echter van uitsterven behoed.

Terug in Oostende startte August VAN ISEGHEM zijn schoolse jaren in de "Nunnenschool" in de Kaaistraat. Daar had hij een andere gekende Oostendenaar als klasgenoot, Daniël FARASYN.

Hun onderwijzeres was Zuster Marie-Ignace, een buitengewoon mens en een prima leerkracht. Zij slaagde erin een 1ste, 2de, 3de en 4de studiejaar samen te nemen in één klas en ondanks de massa en de verscheidenheid een goede kwaliteit af te leveren. De leerlingen van Zuster Marie-Ignace mochten zonder uitzondering van het 4de naar het 6de overstappen.

August deed daarna een jaar Klein College en stapte toen over naar het Groot College waar hij de 7de en 6de Latijnse deed. Door omstandigheden moest hij echter op internaat. Hij werd van school veranderd en ging naar het Sint Barbara-instituut te Sint-Amandsberg Gent bij de Broeders van de Christelijke scholen. Hier beëindigde hij in 1937 zijn moderne humaniora. Van daar trok hij naar de Universiteit van Leuven. Hij deed er zijn eerste kandidatuur Wetenschappen, begon in 1939 aan zijn tweede

kandidatuur die echter onderbroken werd door de tweede wereldoorlog.

De vijandelijkheden joegen hem van Leuven naar Oostende, waar hij, als verwelkoming, op het nippertje ontsnapte aan het bombardement op de Istanboel.

Hij gaf gevolg aan de oproep van de regering en samen met vele tienduizende andere Belgen, tussen 16 en 35 jaar, trok hij zuidwaarts, voor de Duitse invasie uit.

Na een lange lijdensweg over Nantes naar Toulouse werden ze geïntegreerd in, wat met een weidse naam, het "Centre de Recrutement de l'Armee Belge" werd genoemd, afgekort CRAB. De deelnemers aan deze vorm van recrutering werden dan ook CRABS genoemd. Hun militaire opleiding beperkte zich tot wat excerceren met borstels en veel honger lijdten.

Ondanks het feit dat het een militaire organisatie was konden, op een gegeven ogenblik, de meeste van de CRABS terug huiswaarts keren. Met typisch Belgische ingeniositeit had men de organisatie aan de Duitsers voorgesteld als het "Centre de Refuge d'Aide aux Belges".

Einde augustus 1940 is August terug in Oostende. Door de vernieling van een groot deel van Oostende besloot vader VAN ISEGHEM met zijn familie te verhuizen naar Ukkel. August die ondervoed en verzwakt uit Frankrijk was teruggekeerd, viel in de herfst van 40 ziek aan een pleuritis die hem 4 maanden bedlegerig maakte. Nog steeds ingeschreven aan de Universiteit van Leuven was het schooljaar echter reeds te ver gevorderd alvorens hij volledig hersteld was.

De rest van de oorlog werd voor hem, de familie VAN ISEGHEM en zoveel andere Belgen een kwestie van overleven.

Op zijn Belgisch, uitgerust met alle mogelijke "scheinen" en identificatiestukken, deed August minstens eenmaal per week de "navette" naar de kuststreek met als voornaamste doel de bijkomende ravitaillering van de familie in Ukkel te verzorgen. Hij ontliiep zoveel mogelijk de controles, ontsnapte regelmatig aan beschietingen en bombardementen, werd opgeroepen door de "Werbestelle" voor verplichte arbeid in Duitsland, maar kon op basis van dubbele identiteitsbewijzen, een van Ukkel en het andere van Oostende, de boot afhouden. Uitgaande van de regel dat "de wereld aan de durvers behoort" vond hij op deze manier de mogelijkheid om vier lange oorlogsjaren zonder teveel kleerscheuren te overleven.

In 1944, onmiddellijk na de bevrijding, keerde hij met de fiets over Kortrijk terug naar Oostende.

Hij wilde zich engageren als oorlogsvrijwilliger, maar was net iets te laat. Behorende tot een van de niet opgeroepen oorlogsklassen kreeg hij een oproepingsbevel, om als milicien, het vaderland te dienen van mei 1945 tot mei 1946. Hij werd soldaat in de 5de Kompagnie van het 48ste Bataljon Fuseliers.

Voor zijn eerste opleiding "lag" August, drie maanden, in Sint Niklaas. Daarna trok het Bataljon naar Leopoldsburg om er, in 4

maanden, de kroon op het opleidingswerk te zetten. De rest van zijn militaire dienst sleet hij in Brasschaat.

Grootvader Edmond VAN ISEGHEM was in leven verzekeringsagent geweest. Op gezegende leeftijd had hij zijn zaak overgelaten aan enen "Nonkel" VAN REETH, een familielid. Toen deze laatste op zijn beurt de pensioenleeftijd bereikte stelde hij August VAN ISEGHEM voor zijn "portefeuille" over te nemen. Die zag er brood in. Er werd beslist over de overdrachtsom en August werd verzekeringsagent. Ongeveer in dezelfde periode nam hij een andere belangrijke beslissing, hij huwde met mejuffer Marie-Louise DECEUNINCK. Het jonge paar ging wonen op de Torhoutsesteenweg 169, boven apotheker QUAGHEBEUR.

Zijn beginjaren in het verzekeringswezen gingen niet over rozen. Daar zijn klanten verspreid woonden over het arrondissement Oostende moest hij continue de baan op, per fiets uiteraard want een auto kon er nog niet van af. Het werd allemaal confortabeler toen hij na een tijd met, voor de helft, geleend geld zijn eerste Volkswagentje kon aanschaffen. Geleidelijk begon hij, zoals het een goed zakenman betaamt, de zaak uit te bouwen met de bedoeling van verzekeringsagent over te stappen naar verzekeringsmakelaar.

Op voorstel van schoonvader DECEUNINCK, die hen een steuntje wilde geven, huurde het jonge gezin het appartement op de 2de verdieping van diens woning in de Stockholmstraat. Met de jaren zakten ze naar de eerste verdieping om uiteindelijk te eindigen op het gelijkvloers.

Het gezin groeide mettertijd aan en werd, net als bij August zijn vader bedacht met vier dochters. De verwachte zoon bleef echter weg zodat met August deze Van Isegheentak, met een generatie vertraging, gedoemd is uit te sterven.

Dank zij de inzet van August, hierin bijgestaan door Marie-Louise die veel van het bureauwerk voor haar rekening nam, floreerden de zaken. Toch vond August in de late veertigerjaren nog de tijd om op te treden in de twee eerste na-oorlogse Oostendse Revues. Dr. Jan DAEMS voerde toentertijd de regie en Jan PIERS, later burgemeester en minister, speelde ook toen al zijn rol.

August VAN ISEGHEM is altijd een zeer sociaal bewust mens geweest. Reeds zeer vroeg zette hij zich in voor het Sint Vincentius a Paulo Genootschap van Oostende. Van dit genootschap is hij nog steeds voorzitter.

Hij realiseerde zich dat er in het Genootschap een gebrek was aan kennis van de sociale wetgeving. Statutair kon dit echter niet opgevangen worden. Samen met enkele anderen stond hij toen aan de wieg voor de oprichting van het "Sociaal Centrum Oostende" Deze organisatie startte met een basissom die hen geleend werd door het voornoemde Sint Vincentiusgenootschap.

Het "Sociaal Centrum" wordt momenteel geleid door mevrouw DE LANGHE. August VAN ISEGHEM en zijn echtgenote mevrouw Marie Louise DECEUNINCK behoren tot het zeer actieve bestuur van dit centrum. De oorspronkelijke doelstellingen worden uitstekend gerealiseerd want buiten de materiële en financiële hulp aan de behoeftigen van onze stad zorgen 3 maatschappelijke werkers voor het sociaal advies en begeleiding van deze groep hulpbehoevenden.

Een ander terrein waarop August zich zeer actief inzette was het "Vredeseilanden" project van Pater PIRE. Dit initiatief startte, voor Oostende, in 1963 met een zolderopruiming die 800.000 Fr opbracht. 25 jaar lang kon men onze voorzitter, aan Delhaize en op andere plaatsen in stad, zijn steentje zien bijdragen tot het Pater Pire-initiatief. Met als hogere doelstelling "het helpen en eerbiedigen van de medemens" was hem, gedurende al die jaren, geen enkele inspanning te veel.

Ook op het terrein van de Oostendse serviceclubs maakte August zich verdienstelijk. Als medestichter van de "Ronde Tafel" was hij in deze vereniging actief tot hij de van kracht zijnde ouderdomsgrens van 40 jaar bereikte. Hierna werd hij, in 1964 onder het Peterschap van de heren Jan DAEMS en Adhemar GERARD, opgenomen in de Rotary Oostende. In 1978-79 nam hij van deze serviceclub het voorzitterschap waar. Als lid van Rotary Oostende was hij medestichter van de tweede Rotary-afdeling in Oostende "Rotary Oostende-Terstreep".

Buiten zijn werk, zijn huisgezin, zijn belangstelling voor de sociale sector en op andere terreinen heeft August VAN ISEGHEM steeds een zeer levendige belangstelling gehad voor zijn geliefd Oostende en voor alles wat betrekking heeft tot Oostende als Heem. Zijn kennis van de stad, haar mensen en toestanden is dan ook bijna legendarisch te noemen. Een woord, een naam is meestal al voldoende om bij hem een gedachtenassociatie op te roepen die hem in staat stelt in een "mum" van tijd een massa informatie over het onderwerp te debiteren.

Voor de Heemkring blijft hij dan ook een betrouwbare informant in verband met Oostendse gebeurtenissen en feiten.

Als gewoon lid volgde hij de ontwikkeling van Heemkring De Plate op de voet.

Regelmatig schonk hij de Kring voorwerpen voor de verzameling en was, en is, steeds aanwezig op de activiteiten van de Kring. Hij was goed bevriend met Ary SLEEKs die hij kende uit zijn verzekeringsactiviteiten. Ondanks zijn belangstelling en actieve medewerking aan de Heemkunde ging hij in de eerste jaren nooit in op de vraag om een bestuursfunctie waar te nemen. Hij was van oordeel dat er voldoende bekwame mensen in het bestuur zaten.

Dat veranderde toen Ary SLEEKs stierf en kort daarna de eerste secretaris van de Kring, dhr. LAFORCE, zijn ontslag aanbood. August stelde toen zijn diensten ter beschikking en werd opgenomen in de raad van beheer. Toen in het begin van de 70er jaren, op de statutaire vergaderingen, gepleit werd voor de publicatie van een tijdschrift kreeg dit voorstel zijn volle steun.

In 1973 maakte de Kring een dieptepunt door. Door het ontslag van de secretaris en de penningmeester werden de activiteiten van de Kring herleid tot een minimum.

1974 bracht een heropbloei. De functie van secretaris en penningmeester werden weer opgenomen en bij het overlijden van wijlen Ernest DE TAEYE, medestichter en eerste voorzitter van De Plate, nam August VAN ISEGHEM het roer in handen.

Sedertdien zijn 20 jaar voorbijgegaan.

Van de traditionele 200 leden groeide de Kring aan tot 475 leden. Het tijdschrift dat een schichtig begin kende, groeide dank zij de inzet van velen, uit tot een gerenomeerd blad dat maandelijks 30 bladzijden gewaardeerde bijdragen over Oostende en de kuststreek brengt. De 20 eerste jaargangen worden geruggesteund door een inhoudstafel, tot nog toe een alleenstaand initiatief in het Vlaamse Heemlandschap. Klokvaste jaarprogramma's vol activiteiten zorgen voor een permanant persoonlijk contact met de Oostendse leefwereld. Het Heemmuseum krijgt, ondanks zijn beperktheid in ruimte, binnen- en buitenlandse waardering.

De Heemkring De Plate stond, in de voorbije 20 jaar, als Heemschut aan de basis van een reeks initiatieven tot het behoud van het Oostends patrimonium. We hoeven slechts te denken aan de acties voor het behoud van de Galerijen, het Bosje, de Watertoren, het Station, het Ernest Feysplein. Hierbij werd telkens door onze Kring de impuls gegeven.

Het is echter niet altijd koek en ei in een vereniging. Er zijn zo van die, later als anecdoten vertelde, gebeurtenissen die het leven van een voorzitter kunnen vergallen.

Zo denk ik aan die keer dat de organisatie van een feestmaaltijd die in volle vertrouwen werd overgelaten aan een paar bestuursleden. Op het gesteld middaguur bleek niets klaar te staan omdat de mondelinge afspraak gemaakt was voor een avondmaal.

En die keer, bij de organisatie van een Heemdag te Oostende, toen het drijvend restaurant - het oud Westhinderlichtschip - onder onze voeten wegzonk terwijl de deelnemers aan onze bijeenkomst aan wal stapten.

Of die keer dat we op studiereis naar Frans-Vlaanderen, ter hoogte van Hondshoote, door de Franse douane terug over de grens werden gezet na betaling van een fikse boete.

Volgens de Franse douane waren we in overtreding omdat we de grens hadden overschreden op een voor autocars niet toegelaten grenspost. We mochten er terug in via Duinkerke, maar die dag hebben we de traditionele aperitief van de Kring niet gehad.

Maar ondanks dat alle kan de pret niet op.

August VAN ISEGHEM 75 en 20 jaar voorzitter van De Plate, blijft, attent, het roer van De Plate in handen houden.

Wij hopen dat hij dat nog vele jaren zal doen en wensen hem van harte geluk bij deze dubbele verjaardag.

J.B. DREESEN